

Oğuz Özyurt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Abi Saat Kaç?

Karanlıklar içinde yolculuğum sürerken,
Bir ses;

'Abi saat kaç? '

Küçük ve cılızlığı belli,
Sesinin tizliğinden.
Biraz sonra aynı ses ve aynı soru,

'Abi saat kaç? '

Saatim yok ki söyleyeyim,
Olsa da akıp giderken zaman,
Hangi cevabım doğru olur acaba?
Aynı ses ve aynı soru,

'Abi saat kaç? '

Aynı soruyu daha demin sordun ya ufaklık.

'Abi saat kaç dedim sana,
Sakin ukalalık yapma bana.
Ben bilmiyormuyum aynı soruyu sorduğumu,
Hastayım hasta!
Deli diyor bazıları bana,
Ama yine de soruyorum,
Abi saat kaç? '

Oğuz Özyurt

Adını Sen Koy

Vurdular ömrümü ıssız bir yoldu,
Ve eminim benim ki...
Sorgusuz bir sondu.
Işık varmıydı bilmem lakin...
Zannedersem yol pek değildi tekin.

Çatışma değil yahut düşman,
Nereden çıktı ve gerçekte kimdi,
Kaç zaman kaçardı zaman belki uzağa,
Hangi hata düşürdü beni bu tuzağa.
Sıkıntıdır her nefes korkan adama,
Tıkanır bulamaz muhtemel çıkış yolu,
Kaybeder gerçeği bulamaz sonu.

Oğuz Özyurt

Afişe Olmuş Korku

Afişe olmuş korku sardı dört bir yanı,
Tuzak titretirken çocuk yürekleri,
Dünya kalles...
Keder yüklüyor umutlara.

Dehşeti anlayamaz gülen yüzlü çocuk,
Kırmızı elma şekeridir umut kan değil,
Bomba düşerse bedene,
Dünya sarsılır en azından bu kalpte,
Savaşı tutamazsın elinde,
Bulaşır ilk önce kendine.

Katil gözlerinde yaşamaz evreni,
Delirtir ebedi zırva emeller çaresiz bedeni,
Kim sahip, kim tutsak belli değil,
Ölen mi kurban yoksa...

Güneşi düşün ve yaşamı seyret çırılçıplak,
Hırsın ve yokoluşunda özlemin,
Küçük bir çocuk var.
Saf hayaller korkuyor, titriyor dost,
Çaresiz ağlıyor bahtı kara analar,
Katil gözlerindeki hırs kederin,
Kaybolan geleceğin unutma.

Oğuz Özyurt

Ah Yaşam

Ah yaşam!
Yamacından sarktım yamacından,
Topuzu şaşmış terazi,
Nasıl saptın amacından...

Gece gündüzü saklar ardında,
Her umutsuzluk kapısı açılır umuda,
Hayalin kadar, umudun kadar,
Adamsın, yaşamsın, sen o ansın...

Dost, yolunda giden zaman,
Olmadı, olamadı hiç yaşamda,
Dert arası mutluluklar yaşanan,
Ve ülkemin derdi bitmez,
Gerisi yalan, gerisi neyse...

Süzülürken süluetler geceye,
Peşisıra kapanır kapılar,
Umudun bitmediği yerde,
Parlayan bir çift göz,
Eli nasır tutmuş, yüreği taze,
Yurdum insanı oldukça,
Düşmem, yorulsam da varım savaşa
Avazım çıktığına...
Yarım veya tam sonuna kadar.

Oğuz Özyurt

Akıl Tutulması

En hızlısı değildi ne de en akıllısı belki,
Sabahları da ilk uyanan olmadı ...
Ne de herkesten önce o uyuyabildi mışıl mışıl.
Sessizce geçti her sabah yanınızdan,
Belki de arasına omuzunuza dokundu şaşkın,
Biraz sakardı muhtemel...

Davası olmadı hayatta ne de bir dava oldu fakir,
Sessizce hep köşebaşlarında,
Yarım kalmış bir özlem ya da anlamsız bir çaresizlik,
Yüzünü kaplar yine de yürürdü sabahları,
İnadı tek kendine,
Sormadığı sorular cevapsızlığa mahkum,
Sahipsiz geçer bakardı aynadan ...

Falında berbat bir kahve telvesi sırtır,
Köşesinde fincanın,
O yine anlamaz sırtırdı hayret ...
Peşinden kız kaçırانları fırlatıp,
Kuvvetlice sarssan ne heybeti,
Adam müsvettesi işte ...
Hep ilk o pıardı.

Ebedi bir ihanet bu bedeni sarmış,
Darmış aklın yolları ve köşebaşları tutulmuş.
Pecmurde bir hayal hafif silik görünür gözlerinde,
Adam olsa dik durur nerde,
Hep masal, hep hikaye işte...

Hayat bir kibrit gibi çakmayı görsün,
Ne çabuk bir tükeniş pes,
Balık akli misali ...

Oğuz Özyurt

Alçak Basınç Sendromu

Yine yağmurdayız,
Islak işlemiş hayalin en ücra,
Dillendirilmez köşesine ...
Bir Bush' luk var havada,
Topuzu şaşmış terazi,
Tartısız günleri müjdelere gibi ...

Savaşın mimarları,
Seyredin ölen tüm çocukları,
Hırsın yıktığı oyun parkları,
Dedim ya ...
Havada bir Bush' luk var.

Esiyor yakın savaş rüzgarları,
Bir çocuk eşittir el bombası,
Anası piyade tüfeği,
Babası mayın tarlası,
Yani \$, kim sorar ...
Nice güller nerede nasıl solar,
Kafiyeye takma dostum,
Manayı sorgula ve düşün aklın kadar.

Oğuz Özyurt

Aşk

Sabah ve uzaktı yıldızlar,
Beter ve yalın bir acı,
Sarılarak topuklarından,
Asıldı en sıkı yerinden yaşama...

Güneşi teninde hissederek uyandı adam,
Tutunarak en yakında bulduğu iğreti çalıya,
Doğruldu ve baktı ufku saklı ormana.
Uzaktı tüm bulduğu ve bildiği yollar,
Kayıptı zaman...

Güneş yükselirken yüreklendi,
Yürüdü ormanın,
Yürüdü yaşamın içine.
Yol adam, adam yoldu artık.
Beterdi zaman, yamandı adam...
Yürürken sestti, cümleydi, herşeydi artık,
Manaya gerekse bir ad,
Adaminkini bilmek lazım...

Ayağı dursa yüreği yürüdü.
Yüreği dursa aşkı...
Adam biter, yaşam biter,
Aşk bitmez...
Bitmez yürür yaşam kadar,
Senin kadar, benim kadar.
Çocuk kadar...

Oğuz Özyurt

Aşklarım

Yaman kız Vildan,
İnadı...
Aşkım kadar,
Su gibi geçti yıllar,
Bensu gibi...
Yani kızım, yani canım.
Biri aşkım, eşim, herşeyim.
Kızım, ümidim, yaşam kavgam.
Korkum benim.

Ölsem yine severim.
Ruhum kolay terketmez evreni,
Tebessümde,
Gözyaşında,
Gün doğuşunda saklı kalır...

Oğuz Özyurt

Ateş Yüreğinde Yanıyorsa Yeter

Dağı deldi yüreğim nice yolda kaldı yayan,
Düşünü gördüğüm çocuk ayan beyan,
An o zaman...
Gece fakat biraz gündüze yakın,
Bu eylem, umarsız bir akın...

Şımarık bir tebessüm kaçamak,
Görünür...
Koşuyor ufka kollarını açarak,
Bu ne heyecan, bu ne heves,
Uzağında kaldı eller tutamaz.
Kıfayetsiz....
Lakin güçlü bir ateş.

Sorduğunda çaresiz soruyu,
Her deminde ayrı haz,
An ve an sakın lakin sürekli bir heyecan,
Keyiftir insanı sevmek dost,
İnanmak birbirine ve el ele...
Ve sakindir gökyüzü...

Oğuz Özyurt

Beraber

Özgürlükse ekmeği bölüşmek,
Sabrı katık etmek zamana,
Merhaba güzel sabah merhaba,
Renk cümbüşü....
Selamdır hediyesi dostluğa.

Bakışında yakalamak ve çekmek ucundan,
Delice....
Cesaretle,
İlk gördüğünde sarılmak sımsıkı, içten,
Eğer gideceksek,
Başaracaksak gerçeği, geleceği,
Önce birbirini sevmek gerek.

Düştüğünde bir el,
Karşılıksız ve içten...
Omuzunda omuz,
Gözünde göz,
Sözünde söz...
Bekle geliyoruz.

Oğuz Özyurt

Bildiğin Gibi

Şekil oldu duruşun hemde az bulunur cinsten,
Sıkı bir hamle ile atıldın ve sakındın gerçekten.
Tahammülsüz bir devinimdi yaşadığın,
Bilemez, bulamazsın nerde yıllardır aradığın,
Yavaş ve sakin...

Yaşam duruyor, çarpıyor yüreğin lakin,
Eski zaman taarruzları daraltıyor ufku,
Mermi yağıyor gökten sanal ya da gerçek,
Ufku kapalı ömrün, hayaller soluk,
Kötümser bir duygu kaplar benliği,
Ararsın ahengi o muhteşen şenliği,
Zordur anlamak yaşanan nice kimliği,

Roldür yüklenen bedene uyumlu ya da uyumsuz,
Aile, okul ve peşi sıra kısırdöngü,
Olmaz der sen değil bilinendir yaşanan,
Savaşmadan rahat ve uyumlu yaşa,
Yaşayabilirsen eğer...
Gördüğün sadece burnunun ucu,
Yaşa öğretildiği gibi...

Önce kıpırdama başlasın benliğinde,
Çekilip kenara en baştan bakmaya çalış evrene,
Modeller niye, ne yapıyorum ben böyle,
Tüketmek, tüketmek ve hız,
Sonra çiz bildiğin kadar, kendin kadar,
Eğer ölmediyse hayalin ekle bir parça,
Karıştır ve bekle,
Gör bak sen ordasın işte...

Oğuz Özyurt

Bir Tutam Kıyamet

Günlerden pazardı,
Üşüyordu,
Kimsesiz,
Sokak ışıkları...

Gölgeler geziyordu serseri,
Mayın misali,
Pimi çekilmiş el bombası mesela,
Öyle bir gidiş ve endam,
Her nabız atışında kıyamet,
Şakağından süzülen ter,
Kan...
Süzülerek iner ve biner hayalin,
Umutların,
Geleceğin,
Üstüne....

Tetik düşer, atılır hayatın kalbine,
Menzilin ötesi kısırdöngü,
Karabasan ...
Asılır topuklarından,çeker durur.

Oğuz Özyurt

Bugün

Bugün,
Gelecekle geçmişin arası,
Bir köprü...
Gelecek aydınlık günlerin umudu,
Geçmişin tatlı ve kederli,
Hatıraları.

Bugün,
Bir tatlı tebessüm,
Gözkapaklarından süzülen,
İki damla gözyaşı.

Bugün,
Geçmişte yaşanmış o gün,
Ve gelecekte yaşanacak gün,
İşte o an,

Bugün....

Oğuz Özyurt

Bulaşıcı Hayaller Uğruna

Hele yürü duyulsun ayak seslerin,
Şesin kısılana dek bağır bildiğini...
Özgürlüğü sesini kısmak ne mümkün,
Şafağın sancısı, çocuğun haykırışı...

Gözlerin özün, çakmak gibi çakar kalbinde ömrün,
Vur yumruğunu toprağa ve dinle..
Zorbalık çare değil, durmaz yürüyüş ufka doğru,
Ne zindan ne de ölüm,
Sadece gözlerindir özlem...

Sıkısından bir küfür savur ve devam,
Tamam demeden kum saati ömrün,
Ne vazgeçebilir ne de tükenirim.
Tutar ucundan hayallerin silkelirim her sabah,
Tut ki bulaşırsa bir parça,
Ne mutlu...

Oğuz Özyurt

Can

Zaman sandığından ve ilk bakışından uzak,
Gerçeğin adı muallak ve ağır yaklaşıyor belli,
Önce sessizlik ve karanlık tabii ki ...
Günaydın yaklaşıyor o mahsun şafak,
Tan ağırırken süzülür yanaklarından gözyaşı,
Umuttur geceden ayıran yolcunun gülüşünde,
Saklı kalmış bir eziklik ve yetimdir ufku geleceğin.
Yenilgi değil özlemdir ağlatan,
Kahreden sen değil kader,
Gerisi yalnızlık, gerisi yeter ....

Şakakları yol olmuş ter damlası süzülür,
Çalışır her sabah, her akşam,
Zaman andır, emeği kan ...
Emeği, geleceği, ürettiği can,
Can küçük bir gülümseme, minik taze ellerin mis kokusu,
Gece eve varışında koşar,
Sarılıp boynuna öper ...
Küçük elleri, bilekleri narin, zayıf....
Haberler geçer tekdüze, umut kanatlı kelebek,
Uçar bir türlü bulamaz bu evde yolu,

Güneşin doğuşu ...
Gece zordur, karabasanlar dolanır hakiki,
Tan ağırırken süzülür yanaklarından sakalı gizler çaresiz,
Lakin görürüm, gönlüne akar ...
Çocuk uyur, elleri küçük, zayıftır bilekleri,
Gülümser hayta, belli hayaller görür.

Sessizce düşer yola ve umut çocuktur bedende,
Zaman andır ve emeği kan ...
Emeği, geleceği her şeyi can,
Can küçük bir gülümseme ...
Mis gibi kokar her gece.

Oğuz Özyurt

Çakalların Namusu

Gözaltı ve korku kardeş doğar,
Sen içerde dur, kimileri halen soyar,
Yat, kat ve binbir türlü gereksiz nakarat,
Birşey kalmadı gel bari ederi varsa ruhumu sat.

Fakat...
Bu ne bitmez akın, belli ki işin sonu yakın,
Halkım biraz uyanık olup durumu artık çakın,
Ellerin boşsa ve yarımşa gülümsemen yüzünde,
Adını demeyim sen esas ondan sakın...

Yalan ve zulüm olmuş hakim,
Ben bunun adını bilirim lakin,
Neyse bekleyip olmak lazım belki de sakın.

Çakallar semirse de olmaz adam,
Namusludur bunlardan kadın pazarlayan madam,
İşin düşerse haber vereceksin paradan,
Çaktırmadan değil olmuş rüşvet sıradan.

Oğuz Özyurt

Çelişki

Ne kadar uzaktır düşlerin,
İdeal mi geleceğin,
Gelecek mi idealin...

Aman ne farkeder,
Arkadaş bu beyin,
Hemen şimdi,
Hem de hiç vakit kaybetmeden,
İlk bulduğu yere park eder,
Bekler sessizliği,
Düşünsel eşsizliği.

Sinip saklanmak değil,
Sadece...
Çelişkinin gerçeği,
Yaşam gibi...

Oğuz Özyurt

Çılgın Koşu

Salarak umutları boşluğa,
Tutundum en zayıfından bir çalıya,
Rüzgardı, sadece uçuşan yapraklar vardı.

Koridordu ömür, darlığında neler sığdırılan...
Hafifce doğrulup gülümsedi önce,
Sakindi, sadece uçuşan yapraklar vardı.

İlk boşluğunda zamanın ve ilk duruşunda...
Silkelendi haykırarak,
Çılgın bir koşu başladı,
Kolay değil anlamak,
Sustu, yapraklar yine hafifce savrularak.

Zaman geçerken kifayetsiz,
Tutunabilmek zor, kaygan olur sıkı umutlar,
En zayıfıdır halkada, hem kaygı hem umut,
Yaşamı hızda,
Gücü kasta, ya da akli başta arama,
Belki gözlerin ufukta kaybolur kimi zaman,
Ararsın....
Dost üzgünüm....
Yıllardır hayat yanibaşında dururken,
Çoğu aranırsın peri masallarında.

Oğuz Özyurt

Çocukluk Günleri

Ne umutlarla gelmiştik dünyaya,
Çocuktuk, gözlerimiz ışıl ışıl,
Gökyüzünde parıldayan güneş hoyrat,
Yakardı gözlerimizi...
Biz inadına, çocukluk hayallerinin cesaretiyle,
Bakardık...
Gözlerimizden yaşlar akardı,
Mutluluk gözyaşları...

Arasıra iddalaşırdık,
Birisi Süperman döver arkadaş derken,
Bir başkası Zagor döver derdi,
İçimizden en akıllısı babam hepsini döver der,
Bizde onu döverdik,
Sonra da hep birlikte,
Serseri mayın misali sürterdik,
Düşüncelerimiz sınırsız,özgür.

Oğuz Özyurt

Deli Kuş

Güneş kovalayan deli kuş,
Halbuki dostları imkansız demişlerdi,
Güneş uzak, hem de çok...
Uç, uç, boş,
Kaçıyor güneş, kovalıyor kuş.
Sabahla birlikte kuş güneşin peşinde,
Akşam çökerken kuş yorgun ama umutlu,
Bir sonraki gün yakalayabilir belki.

Oğuz Özyurt

Devamı Yaşam

Eli saklı kaldı eski zaman taarruzunda,
Yalanın korkusu sardığında dört bir yanı,
Peşinatsız bir hayal, sahipsiz bir özlem,
Salınarak yürüdü yaşamın kıyılarında...

En sessizinde, soluğun hızlandığı yerde,
Hızlı ve sürekli yolculuğa ilk adım,
İlk heyecandı yarım, şaşkın...
Süzüldü zaman ıssız ve تنها sokaklara,
An ve an çoğaldı, gözlerde soru oldu,
Dondu, soldu, gerçekten zordu...

Adında saklı mana uzak,
Azalırken yaşam kalp atışında,
Gerilir kaslarından, boşalır hayal...
Manadan uzağa, sessize sürerken yolculuk,
Sarılar son kalan tutamaklarına yaşamın,
Çocukluğunda, gençliğinde,
Günün bitişinde...

Oğuz Özyurt

Dost

Hiç bir boşluğu yakalamaya çalıştın mı bakışlarınla,
Sessizliğin en koyu yerinde,
Ani ve apansız açlık,
Ateş gibi...
Yalanmış, rüyadanda uzakmış gibi,
Yakaladı mı paçandan çekerek...
Sarsılarak boşluğunda yarınların,
En dolu anının yaşamın,
Bir dost olduğunu anlarsın.

Oğuz Özyurt

Düşünce Nehri

Bir nehir gördüm,
Dün akşam rüyamda.
Öyle bir nehir ki,
Yeryüzünde var olmayan.

Düşünce nehriydi onun adı.
Bu nehirde herkes bir damla.
Gürleyerek coşan bu nehir,
Her yeri sulamakta.

Her damlası bir ozan,
Bir şair,
Sesine aşık olunan nehir.

Şonra bir deniz gördüm,
Öyle bildiğiniz denizler gibi değil.
Kucaklaşınca binlerce nehir,
Bu denizin varolduğu söylenir.

Oğuz Özyurt

Edepsiz Komedya

Kendi dinini yaratan kara cehalet,
Aklı zincirleyen malum esaret,
Mıh gibi bağlanmış gelinlik kız misali basiret,
Kaybolmuş adresi muamma cesaret ...

Şahlanıyor ufka doğru doludizgin katilin,
Yürüyor adım adım tek damla yaş düşmez düşemez ...
Yokoluşunda ağlıyor masumiyet,
Bu mudur tümü için kifayetsiz ödediğin malum diyet ...
Herşey tamam ama asıl bu değil mi akla eziyet.
Felaket sarmışken dört bir yanı,
Boğazlıyor dini, dili farklı milyonları ...
Nedir bu katlin geriye kalanı,
Merak ederim kim durduracak bu acımasız talanı.

Geriye kalanı, çalanı, falanı filanı,
Süluetler dolanır bilirim kimdir kabusların Tiran'ı ...
Hayatı soluk soluk kayar gözlerinden,
Ilık bir yokoluş sarar dört bir yanı.
Katiller dolanır arar masum yürekleri,
Tarih yazacak bu edepsiz kazuletleri...

Oğuz Özyurt

Eyvah Çocuk Gidiyor

Ölümün çirkin yüzü görünüyor eyvah,
Önce umutlar ölüyor,
Sonrası...
Çocuklar üşüyor, düşüyor toprağa.

Kan nehirleri akıyor, ölüyor gönlüm,
Sevdadır yaşam, kalbinde çocuk atar,
Elleri sen, gözleri ise ben.
Zordur tutmak ateşi elinde,
Önce beni, sonra seni yakar.

Katiller yürüyor top tüfek,
Çocuklar ölüyor belki sümüklü,
Lakin bir o kadar güzel.
Hayat an ve an azalırken namusun yitişinde,
Önce umutlar ölür.

Umuttur çocuk, gülmesi gerek,
Ölüm...
Uzak dur,
Yaşamın kalbi o gördüğün,
Hani o minicik, belki pasaklı bücür...
Bak nasılda kıkırdıyor minik yüzü,
Nasılda anlam katıyor,
Nefes nefes...

Oğuz Özyurt

Fıskiyem

Canım fıskiyem nasıl kırdılar seni,
Bir sabah baktığımda camdan ...
Boynu bükük nasıl da sızıyordun toprağa,
Şıp Şıp diye vururken her damlada ...
Kahır dolu bir matem sardı,
Senin gibi kırılan her biçare fıskıye gibi,
Ağladım ...
Gözlerimden önce bir damla düştü,
Sonra artçıları ve sen geldin yine aklıma,
Katıldım be güzelim ...
Ah o nasıl ağır kasvetli bir matem havası,
Sanki kaybolmuş komşunun teflon tavası,
Hani bana sahanda yumurta yapacaktın Nalan,
Hani iki parçada sucuk atacaktın ...
Hepsi artık uzak bir hayal,
Ah fıskiyem ah sana nasıl kıydılar ... 
:)

Oğuz Özyurt

Fıskiyemi Kırdılar

Canım fıskiyem nasıl kırdılar seni,
Bir sabah baktığımda camdan ...
Boynu bükük nasıl da sızıyordun toprağa,
Şıp Şıp diye vururken her damlada ...
Kahır dolu bir matem sardı,
Senin gibi kırılan her biçare fıskıye gibi,
Ağladım ...
Gözlerimden önce bir damla düştü,
Sonra artçıları ve sen geldin yine aklıma,
Katıldım be güzelim ...
Ah o nasıl ağır kasvetli bir matem havası,
Sanki kaybolmuş komşunun teflon tavası,
Hani bana sahanda yumurta yapacaktın Nalan,
Hani iki parçada sucuk atacaktın ...
Hepsi artık uzak bir hayal,
Ah fıskiyem ah sana nasıl kıydılar ... 
:)

Oğuz Özyurt

Fikri Sinir Günlerdeyiz

Fikirler çatışırsa hakikat doğar dedi Tayyip demin,
Ey hakikat bu ne sancı ve debelenme ki doğamadın,
Kim kaldı geriye yoksa beni bulupda mı soyamadın,
Copla, gazla takviye iyi gelir fikri sinir günlerde,
Düşünürsen masum değilsin sakın unutma!

Eskiden alkolden zehirlenirdi kimileri,
Şimdi süttten bebeler hasta,
Yalanı söyleyen Tayyip ise hak...
Sen onu bırak, bir de şuna bak,

Geceden beklerdim sabahı,
Uyanırım diye beklerken güne,
Olmuşuz toplumca kanı emilmiş birer zombi,
Bu ne biçim kasvetli bir lobi,
Hepimiz olduk sessiz ve meleyen birer hobi,
Kafiyeye takılma arkadaş,
Sen söyle kim bulmuş böyle kemiksiz trophy...

Oğuz Özyurt

Gece

Bu gece dolaştım sokakları yalnız,
Gözlerim aradı insanları,
Yaşanı görmek istedim gözlerinde,
Dokunmak istedim yüreklerine.

Sadece bende değil yalnızlık,
Geceye çökmüş besbelli.
Doldurup sokakları, yalnızlığı yaşarken insanlar,
Gözleri ürkek,
Kıpır kıpır, dokunsan kaçacak gibi.

Oğuz Özyurt

Geçmiş Olsun

An zaman kadar akar,
Büyür gözde saklı yalan,
Kovar tüm soruları.
Sakar soru dolanır,
Çarpar dillere söz olur,
Öz olur...
Kalır şaşkın bakışta,
Bir anlık,
Sessizde...
Gördün gördün...
Göremezsen geçmiş olsun.

Oğuz Özyurt

Gündüzün GeliŖi

Geceden belliydi gündüzün geliŖi,
GüneŖin ilk ıŖıkları göle düŖtüęü anda,
Gürültüyle binlerce kuŖ,
GeçmiŖin köhneliğinden geleceğe,
Kanatlarında umut, gözleri deli,
Uçtular...

Oğuz Özyurt

Hayat

Bir soluk, bir soluk,
Ve bir soluk daha,
İşte hayat sana.
Yaşanırken anlamını bilmek zor,
Öğrenince ise yaşamak.
Bazen tatlı bir tebessüm,
Ya da derin bir acı.

Dostluk güzel, aşk güzel,
İhanet, alçaklık karşıtı,
Aldatılmak defalarca,
Gırtlığa kadar acı.
Sevinmek doyasıya,
Bir soluk, bir soluk,
Ve bir soluk daha

Oğuz Özyurt

Hayırlı Olsun

İnsan katarları yürüyor,
Yürüyor ama duruyor aslında,
Sanıyor sadece devridaim düşlerinde...

Uzağında kalan düğme kendine ait belki de,
Bir bassa doğrulacak ama nerede çok uzak...
Aman sakın olmasın düğme kaliteli bir tuzak,
Yasak elma misali kandırmasın karabasanlar,
Düşlerinde yarattığı ademin,
Elmaya takılma, hikayenin kendi saçma.
Bir adım ötesinde dursa gelecek,
Belli ki atlayacak,
Adamım her halikarda bildirildiği şekilde yaşayacak.

Tuzağı kuran kim bilinmez,
Bir şehir masalı, belki de bir yalan...
Nedir sonunda elinde kalan,
Batıyorsun muhtemelen beyninin üçrasında,
Ve yalnız sen,
kimsesizliğinde sorgulaman gerekirken benliğini,
Sadece suçlama ve bir çeşit şamata,
Yazık....

Reklam, promosyon vs,
Tüket hayali, geleceği...
Seni, beni, kendini,
Zamansa sorun kalan önünde,
Üzülme sandığından hızlı geçer,
Bulursun kendine şahane bir köşe,
İstersen döşe toplam bir metrekare,

Savaşıda icat eden sen değilmişin,
Yumruk yetmedi,
ok...
o da olmadı top,
Yetmez füze, nükleer olsun...
Usta gönder ordan sıcak,
\$ = füze uçtu ve kondu tepeme,

Hayırlı Olsun....

Oğuz Özyurt

Hazırlan

Şehir uyuyor ve uykuda karabasan çöküyor belli belirsiz,
Şikinti hüznü kovar daralır işsiz adam,
Çaresizliğinde yanar kavrulur ruhu,
Çocuğun okulu,
Var mı bu işim bir oluru...

Şehir uyuyor bir yanı sancı, keder
Bir yanı kaç para eder,
Hayalin, yaşamın ve sen...

Ruha yüklenen hüznün dağılır,
Çağırır dost elinden tutup hayalin,
Gel ve gör der evreni,
Geliyor dersine çalışmış niceleri,
Mekânı olan değil, olacak olan belli.
Çıkmaz yolları nice zaman aşmış adam,
Şurada çözülmesi en zor soru,
Hazırlan...

Oğuz Özyurt

Hikaye

Mahsus mu tüm hikayede kahraman yalnızlığı,
Zora ki hüzün salınır ucundan sarkarak evrenin,
Dolanır bacaklarına düşme hissi,
Sarsılarak şiirin herhangi bir dizesinde,
Kaybolur mana, karışır isimler.

Şaşkın soru doğar her devinim sonrası,
Maksatsız, yalandan sürer hikaye.
Kahraman tekdüze, yalın,
Anlatır yaşamı kendi bildiğince,
Mana toz duman, kalabalık bir harman,
Tutarak elinden en sıkı yerinde hikayenin,
Anlam yükler yalana kardeş.
Amansız bir yükleniştir bedene,
Ruha,
Özgüvene....

Salınır tekrar kıyısından yaşamın,
Selam verir gülümseyerek,
Apaçık....

Oğuz Özyurt

İhanet

Seni zorlamı ikna ettiler ki,
Atıyorsun oyunu,
Yüzyıl görmedi senin gibi esaslı bir koyunu,
Biraz daha bekle kurutacaklar senin soyunu.

Kafiye belli zorlama ama yeter artık sen de bu kadar horlama,
Sesin Fizan'a vardı, bu ne derin uykudur,
Uyan ve silkelen ....
Haine kabus bu derin korkudur.

Bir sabah daha henüz tan ağırmadan,
Hafif bir meltem serininde,
Önce sessizlik ve arkasından kopan gürültü,
Günaydın hain ...
Günaydın.
Mahşer günü sana bugün,
Hoş geldin.

Oğuz Özyurt

İmkansıza Özlem

Çatallanır zamanın en eski yolları,
Koridorunda saklı kalmış hayalet,
Titreyerek söner ışığında gecenin,
İlk köşebaşı darboğaz, duvar,
Durur...
Dimdik öylece.

Sessizce hayaller kaplar sokağı,
Yalnızlıktır adı bekleyen yabancı.
Sadece iki damla gözyaşı,
Düştüğünde anlık bir ses ve kaybolur.

Çaresizliğinde debelenerek doğrulursun zamanın,
En keskin köşesinden tuttuğun yaşam,
Keser atar, ağlar kaybolan parçan çaresiz.
Tutunduğun dallar kırılırken peşisıra,
Çaresizlik kovar umudu lakin sakindir gökyüzü.

Belki sabah, güneş göz kırpar önce,
Uyanırken geleceğin gölgesinde,
Yürümek dik, gülümsemek her sendeleme sonrası,
Mümkün düşmedim bekle geliyorum

Oğuz Özyurt

Kafiyesi Yaşama Denk Bir Şiir

Gözkapakları ağır ağır kapanır,
Gecedir, gökyüzü düşlerinden uzak,
Karanlık sardığında bedeni,
Önce hayaller titrer sarsılarak.

Kafiyesi yaşama denk bir şiidir özlem,
Derin bir nefes her uyanışında,
Sarılarak çeker seni bacaklarından,
Heyecanla koşarsın....
Ağaçlar rüzgarla fısıldar sessizliği,
Birkaç kuş oynaşır dallarında.

Yaşamı çektğinde içine yakar genzini,
Dokunur hissetmeyen adama.
Gözlerini aç ve seyret dost...
Yaşam dimdik ve gür cesaretle,
Nasıl da duruyor karşında.

Oğuz Özyurt

Kan ve Rüya

Boş çerçeve mezarlığı,
Yarım adamlar bekler kapıları,
İkiyüzlü, işgüzar,
Azar, azar...
Çoğalırken kan,
Kaplara yamaçları,
Yamaç dediğin yerde,
Durmaz kan,
Akar,
Akar ve boğar umutları.
Umut uzak,
Zor, çok zor yakalamak.
Hadi yakalasağ,
Sarılarsak...
Yine mi rüya,
Uyanırız sarsılarak.

Oğuz zyurt

Kardeşime

Gece geldi sessizliği tebessüm,
Hüzün yerinde daldı hikayenin,
Mana yüklü bakış ve ben....
Susarak büyüttü korkuyu gözlerinde,
Gün olur itilir düşersin trenden,
Kokuşmuş yılların tükettiği gençliğin,
Psikopat herhangi bir kahramanı...

İki ayak az, dört ayak gerek sana,
Evrimi tersine çeviren adam, adamlar...
Çoğalırken korkunun gölgesinde,
Şırtır gübre ve suyunu eksik etmeyen,
Bu odunların...

Ölüm size uzak olsun,
Liğme liğme ve uzun bir yaşam,
Sizin olsun...

Oğuz Özyurt

Kasvet

Hayat sandığımdan boş,
Loş karanlıklardan geçerken,
Bulduğum ilk merdiven,
Kıvrımlarında zaman, her basamağında ayrı yalan,
İnerken doğruldum ve başım çarptı alçak tavana o an,
Bulanık ve karmaşık bir hayal uzanırken önümde,
Seyrettim ömrümü,
Çocuklarım, aşkım ve gerisi yalan,

Manasız bir koşuşturma ve ötesi karabasan,
İlk durağında yaşamdan inecek yolcu misali,
Bir duygu kapladı içimi ve kemirdi en ince yerlerimi,
Defalarca yaşadığımdan öte bir sorgu ve yalnızlık,
Sessizce son bayraklarını seyrederken yarışın,
İki damla gözyaşı salındı geceden yalnızca,

Sanılarak yaşanır hayat ve kabus dur kimi geceler yalnız adama,
Esirse bedende ruhun ve bekliyorsa serbest kalacağı mahşeri,
Ebedi bir özlemdir o dingin ve her şeyin sonu an,
Sakınsa da yüreğin çare değil,
Kısırdöngüye giren sen, evren devam eder akmaya,
Bugün olmasa yarın, basılmışsa düğmeye,
Durdurmak artık elinde değil,
Sadece bedenin, ruhun dayanır ailen için,
O da yoksa ölürsün,
Dedim ya gerisi yalan ...
Artık bir nefes bile yok senin için arta kalan.

Oğuz Özyurt

Katile Sevgilerle 1

İşte hırs, kin insanları düşürdü birbirine;

Vay demek öyle,
Şana atayım nükleer başlıklı bir füze,
Ölüm kusan katilim düşün tepene.
Sen de at bir tane,
Hadi hadi çekinme...
Bir düğmeye basman yeter,
Ölsün insanlar,
Ölsün yaşam, tabiat...

Sınırlı yaşamında sınırsızlığı bulamadın,
Belki bulursun o zaman.
Dileğim,
Sınırsız bir süre,
Masum insanların haykırışlarını dinle,
Son anlarındaki bakışları çıkmasın düşlerinden,
Merak ederim,
Nasıl açıklayacaksın niçin öldüklerini hepsine.

Oğuz Özyurt

Katile Sevgilerle 2

Hırsın yarattığı vahşetin acısı,
Yaşanırken yeryüzünde.
Dehşet dolu günlerin mimarları,
Zannetmeyin,
Bu ölenlerin yoktur ağlayanları.
Paranın ve kokuşmuş değerlerin karşısında,
İnsanın yüce varlığı,
Gözyaşı ve kanla,
Besleyecek toprağı.
Yeni nesiller yetişecek,
Umudun verdiği kudretle.
Onların karşısında,
Hesap vereceksiniz elbet.
Büyüklük sevdanızın günahı,
Harcadığınız hayatlar geçecek önünüzden.
Acı içinde kıvranarak değil,
Ya da paramparça,
Güleryüzle ve dimdik geçecekler.
İşte o zaman göreceksiniz,
Bu büyüklük sevdanızın,
Sizi ne derece küçülttüğünü.

Oğuz Özyurt

Katile Sevgilerle 3

Şaşarsa kantarın topuzu,
Zaman kayıp ve yaşanırsa evrensel ayıp,
Kaykılır yaşam ağır olduğu tarafa,
Kemirirken yamyam ayak parmaklarından.

Önce kirlenen evren şaşacaktır muhtemel,
Esas duruş beklerken nice kifayetsiz hayaller.
Tutup parçalarken sayısız biçare bedeni,
Toplayıp gideceksin,
Top, tüfek çaresiz...

Çocuğu göreceksin düşünde en koyusunda gecenin,
Karanlığın boğacaktır boğazında kendi elin,
Tutamadığın sözler değil senin için kıyamet,
Önce kendi bedeninde başlayacak o ebedi ihanet.
Sakladığın çaresiz acılara bulamazsın dermanı,
Kendi ruhun yazacak senin için fermanı.

Yokettiğin medeniyet kalmaz yarım yada çaresiz,
Şaka gibi başlattığın kavganın sonu sensin,
Üzgünüm çürüyerek yokolacak bedelsin.

Oğuz Özyurt

Kelebek

Tüm şiiri tadıp dizelerde,
Yazıp sildim şiirin bitişinde,
Doğdu ve öldü kelebek gibi,
Yani kısa,
Yani güzel ve özel.

Nedenler gibi manada gizli,
Soruyu bulsan,
Tutsan avucunda...
Açsan avucunu,
Anlamı bulmak uğruna.
Uçar kelebek gibi,
Anlık ve kısa...

İncitmeden sokul yaşama,
Sevgini doya doya,
Hüznü çabuk ve kısa,
Bul mutluluğu çocukta,
Kelebek gibi narin,
Kısa, özgür ve güzel,

Aşk gibi...

Oğuz Özyurt

Kızım

Kızım hasta aylardan Mayıs'ta,
Saniye yıl oldu geçmez,
Beklemek zor,
Beklemek...

Sabahı beklemek sonra akşamı,
Yaşamı beklemek kızımın gözlerinde,
Dayan güzelim yakışmaz sana ölüm,
Yolum, ufkum, hayaller hepsi kördüğüm...

Umudu parçalayıp sıkmak,
Yoğurmak istiyor yüreğim,
Yetmiyor gücüm, olmuyor olamıyor çaresiz...

Doktor bilmez, bilemez neden,
Zor anlamak, çaresiz beklenecek,
Sabah geceyi, gece sabahı beklemek,
Kızımın gülüşü umut,
Her adımda bir yıl eklenir ömrüme,
Sevgidir yaşam, çocuktur...

Parçalasalar bedenimi,
Her parçam canlı ayrı kanasa,
Bu kadar canım yanmaz,
Sanma yakalarsın hayalleri,
Çocuk olmasa...

Kızım şimdi güzel, şahane,
Her gülüşü bir ömür,
Sesini duymak cesaret,
Hergün yeniden doğmak...

Oğuz Özyurt

Korku Otobanı

Üzerime üzerime gelir korkular,
Acımasızlıklar dağılır dört bir yana.
Gece çöker gırtlığıma düğüm düğüm,
An ve an sessizlik kovar umutları.
Umut çocuk, umut senin gözlerin,
Ölüm değil titreten yürekleri,
Görememek sevdiğinin gözlerini,
Tutamamak ellerini...

Kan olup süzülürken toprağa,
Sesler kaybolur, düşlerin uzaklardır.
Bir ev görünür düşünde,
Eller uzanır, tutmak ister, kayar ellerin,
Düşersin uçurumlara...

Umut umut yeşerdiğin günler uzaklaşır,
Terkeder değerler, karışır isimler,
Çıktığın yollar dönüşün değildir artık.

Oğuz Özyurt

Korkunun ocuğu

Korkunun çocuğunu tanıdım,
Kan kokuyor gülmesi barışa karşı.
Yakmak, yıkmak, yoketmek körpe yürekleri.
Dayanamaz, yaşanmasına sevgi dolu günleri,
Kıracaktır, sevgiye uzanacak ince bilekleri.

Gözler görür mü güneşli günleri,
Kulak duyar mı kıpır kıpır o sessiz melodiyi,
Hisseder mi yüreği, atar mı eskisi gibi.
Umrunda değil...
Umrunda değil yokoluşu hayallerin,
Sahip olmak cevapsız sorulara,
Rahatsız etmez cevapsız soru olmak,
Sebepler bulamamak varlığının anlamına,
Kıskançlık getirir ardısına,
Yıkımdır, hazveren, doyuran onu.

Heykelini diker, sessiz bekler rüzgara karşı,
Korku salmak ister bilmediği geleceğe.
Bir düğmeye basmak yeter,
Savrulur yokolan geleceğe, gözlerinde kan.
Uzanan eller kırılır,
Yokolur yürekler, sereserpe uzanır toprağa.

Oğuz Özyurt

Kuralsız Hayal

Bildiğin doğrular karışır kimi zaman,
Değerler uzaktır ve yaşam şahane bir tuzak.
Devridaim düşler kovarken umutları,
Çoğu zaman kalırsın bu yarışta yayan,
İlk durağında indiğinde nedir peki geriye kalan.

Çatallaşır zaman ve zordur hayal kurmak,
Tıkandığında bulamazken çıkışa bir yol,
Bir el uzanır ve çeker seni doruğa,
Göremediğin gerçekler sıralanır peşisıra.

Nice kurallar kaybolur ve yıkılırken karşında,
Yeni değerler,
Lakin belki de şimdiden eski,
Dirilir ve doğrulur gözleri parlak.
Işığında yanarsın fikrin,
Geleceği tutarken ellerinde,
Nefes almak zor gelir,
İnanmayan adama...

Önce varolmak gerek,
Şafak sökerken çocuğun gözlerinde,
Mümkün hayali görebilmek...

Oğuz Özyurt

Manadan uzak kelime

Manadan uzak kelime....
Kifayetsiz salınıyor şaşkın,
Cümle tuzak, gözlerin uzak ve derin.
Elinde uçurtmanın ipi lakin sonu geldi besbelli.

Salınarak yükselir ve çeker umutları,
Çiledir ezelden gelir ebedi durur dimdik.
Çesaretse adını unuttuğun, sakındığın geceden,
Korkmadan sıradan, teker teker gelin lütfen.

Kalabalık, karmaşa, uğultu...
Karışır cümle, dağılır kelimeler mana kayıp,
Özne yüklemine küs ve sessizdir gökyüzü,
İnerken tepeden tepetaklak yuvarlanarak...
Gülümser çaresiz,
Elveda...

Oğuz Özyurt

Meçhul Adam

Üzülürüm, akamaz gözlerimden bir damla yaş,
Kaçak bir umut beklerken köşebaşında,
İnsanlar dizilirler sıra sıra...
Herbirinde ayrı bir dert, ayrı bir keder.
Açtır bazısı,
Sinekler uçuşur gözkapaklarında.
Yağmurla birlikte çamura karışır,
Kaybolur kimisi...
Farketmezler kimdi!
Sormazlar nereye gitti...

Yaşam mı bizden aldı seni,
Ey adı bilinmez meçhul adam.
Yoksa yaşamını çaldılar mı elinden.
Nefes almayı ne de severdin,
Çıliz vücudun güneşle sarmaş dolaşken.
İlk soğuklarla nasıl kayboldun gözlerden,
Acımasız bakışlarını insanların,
Hissederdin her gece rüyalarında.
Ter içinde uyanırdın, kabuslardan ıssız sokaklara,
Yoktu cevap veren kendi sesinden başka.

Ölüm tek dostun oldu meçhul adam,
Kimse görmede gözyaşlarını,
Bir mezarın dahi olmasa da,
İssız sokakların sahibi sensin,
Sorarlarsa;
Bilirim, o çok sevdiğn yerdesin.

Oğuz Özyurt

Muamma

Nasıl bir bulut ki,
İniyor sis gibi...
Sisten öte birşey,
Muamma, belki de yanılısama.
Sorular kayıp,
En olmadık yerde yeni bir hayal,
Macera...
Gerçek, gerçeğin adı,
Yaklaşır beynime,
Kayıp yaşamların tadı.

Oğuz Özyurt

Muzaffer

Doğrulup yerinden baktı yamacın eteklerine,
Yani uzağa, görebileceği en son yere...
Gün yeni doğuyordu, ve soluğu farklı çaktı içine,
Tebessüm hafif bir rüzgarla geldi yüzüne,
Hıştırları ağaçların,
Ekledi umudu, yeşertti tohumu,
Sarılıp en hızlısına böceğin,
Yükseldi, yükseldi, uçtu...

Uçtu Muzaffer,
Sıyırtmıştı balataları,
Acemi bir aşk sonrası...
Yine de uçardı her sabah uyanışında,
Kimse anlamazdı.
Şöyle bir gerinip haykırdığında,
Yaşama...
Kimse duymazdı.
Sormazdı adını tanımadığı bir adama,
Bilirdi neden sorsun,
Konuşmadan sevmeyi, özlemeyi,
Kim daha iyi bilirdi ondan.
Nerede durduğu değil,
Nasıl durduğuydu önemli olan.

Kimi zaman sabah gecikirdi habersiz,
Muzaffer kızardı, bir mayhoş olurdu yüzü,
Al al dolanırdı tüm gün,
Küfredirdi zaman zaman,
Hem de en ağırından.
Kızdığı yaşam mı ona oyun oynayan,
Bilinmez...
Ne biçim bir hikaye ki kahramanı kayıp,
Zorlayarak eklemlerinde vücudu,
Uzaklara savurur...

Oğuz Özyurt

Neden

Nerde idealler,
Nerde gelecek ve yeni umutlar,
Ne değişti ne değişecek,
Söyle bana....

Neden bu savaşlar,
Neden bu ölen çocuklar,
Ve bunca akıtılan kanlar,
Neden söyle be arkadaş,
Söyle ki bilelim.

Birden sustun!
Manasız bakışlar görüyorum,
Gözlerinde...

Ama sakın üzölme be arkadaş,
Elbet çocukların ölmeyeceği,
Günlerde gelecek.

Yeter ki çocuk kalsın,
Dünyada,
Bu amansız savaşta.

Oğuz Özyurt

Promosyon Acılar

Sümüklü, paşaklı bir çocuk yürüyor yalnızlığa,
Elinde tuttuğu...
Hiçlik ... ve yolu aydınlatıyor yanma özürlü, titrek ışıklar,
Sokak boş, boşluğu kadar aynı zamanda dar, sessiz, kimsesiz....
Çocuk yürüyor yalnızlığa, üşüyor yürüdüğü kadar.
İlk sıcak kuytuda sınıyor çocuk,
Elinde tuttuğu
Hiçlik....
Çekiyor içine bir parça sıcakla birlikte,
Anlık bir huzur çekerken silinen gelecek,
Tutamaz ellerinden çocuğun,
Yalnızlık hediyesi yaşamın,
Promosyon kabilinden acıya.

Yavaşça, sallanarak iki yana,
Doğrulup zayıf bileklerinde,
Tebessüme kardeş...
Ne de güzel aydınlandı tüm kirliliğinde yüzü,
Anlık ve kayıp bir huzur yayıldı,
Sonra gerçek acımasız bindi tepesine,
İlk bakışla geldi acı.

Acıyarak bakan acınası adam,
Sanma çocuk yokolur,
Rahatlarsın o zaman,
Ad değişir, yer değişir,
Çocuk varolur...
Tükenir yokolur, yenisi boşluğu doldurur,
Taa ki insanlık adım olur,
Anlam katar soluğa...

Gerçeğinde saklı yalanlar kavururken,
Seni,beni, hepimizi,
Çocuk olmak lazım,
En azından çocuk kadar.

Oğuz Özyurt

Sadelikler

Yaşam kavgası verdik hep birlikte,
Umut dolu gelecek vadedilen bize.
Hani gelecek nerede...
Devridaim yaşanan yerde,
Kim farklı yaşayabilir söyle.

Yaşam belki monoton gelir bize,
Sabah kalktığında bakarsan gökyüzüne,
Gökdelenler arasında olsa bile,
Güneşin sıcaklığını hissedersen teninde,
Gözlerin kamaşmaz mı söyle.

İzlersen yol göstericin güneşi,
İnatla düşe kalka ilerlersen eğer,
Ulaşırsın tabiatın neşesine.

Şehir öldürür yaşamın güzelliğini,
Mahvedemediği yerleri kıskanır belkide,
Ulaştığın yer güzel,
Sakın mahvetme.

Oğuz Özyurt

Sahiden

El kadar çocuk,
Gerçekten...
Yani sahici, bildiğin parmak çocuk işte.
Salınıyor rüzgarla yaprak gibi,
Kıkırdıyor,
Anlaşıldı...
Yine tufaya düştük,
Uyu uyu nereye kadar...

Oğuz Özyurt

Sen

Sabah rüzgarının esişini hissetmek teninde,
Yüreğinden bir parça savur gökyüzüne.
Yağmur olur yağar, işler içime...
Sevgi an ve an çoğalırken gözlerimde,
Yarın gelir aklıma,
Bir kez daha severim seni.
Tutmaya çalışırken tüm isimlerini evrenin,
Sadece sen kalırsın,
Yalansız, gerçek ve dobra...

Oğuz Özyurt

Sessiz Gürültü

Gecenin sessizliği yok mu,,
Gürültünün en yoğun olduğu,
Düşüncelerin birbiriyle çarpışıp,
Acımasızlıklarıyla...
Birbirleriyle yarıştığı,
Bu sessiz gürültüde.
Görebildiğin,
Sadece gözkapaklarındır.

Oğuz Özyurt

Sessiz Mızrak

Sessiz mızrak,
Süzülüyor vadiden,
Göğsüme...
Şiper olsun yaşamın hayalleri,
Öfkenin korkusu sardı yamaçları.
Mahzeni saklı, unutulmuş,
Beklesin öylesine...
Yıllansın acılar derinlerde,
Zamanın durduğu yer,
Yaklaşırsa gözlerinde,
Üzülme...

Oğuz Özyurt

Seyreltik Yaşamlar

Seyreltik yaşamlar,
Akar...
Sokaklar kadar.
Bir avuç kalabalık,
Üstüne gürültü serpilmiş.
İlerlediğini zannetsin boşver,
Sen karıştır yeter,
Kivama gelir,
Kısık ateşte uygun zaman sonrası,
İşte budur damak tadı...

Oğuz Özyurt

Sınır

Son bir çizgi çizdim boydan boya,
Bir o yana geçtim, bir bu yana.
Anlamsız geldi, hiç farkı yoktu sanki.
Sonra insanlar yerleştirdim,
İrade verdim, güç verdim...
Top verdim, tüfek verdim.
Anlamı olsun diye çizginin,
Bir de ona ad verdim,
Sınır dedim.
Dikenli teller çektim boylu boyunca,
Sınır boyu verimli,
Tarlalar, tarlalar, tarlalar...
Boy boy mayınlar yetişti,
Bir o yanda, bir bu yanda,
El, kol, bacak serildi tarlalar boyunca,
İnsanlar gırtlak gırtlığa.

Oğuz Özyurt

Sınırların Ötesinde

Sınırlarımı bilirim,
Bilmesine de,
Bir de sınırsızlık olmasa,
Ne dert kalırdı ne tasa...

Yaşamın tüm çıplaklığında,
Yalın ve gerçek,
Sakin ve kararlı yürürken menzile,
Bir el uzanıp tutsa,
Gel kardeşim, dostum dese...

Mana yolculuğunda beraber,
Kardeşçe, omuz omuza...
Belki ağlayan sensin,
Süzülen gözyaşı ben...
Yüzünde beliren tebessüm,
Yeni bir nefes,

Günaydın gökyüzü,
Yaşamın kıyılarında gezerken,
Gördüğüm düş..
Dağılarak evrenin dört köşesine,
Sessiz, derinden...
Gider Taa ki ufka kadar,
Kimbilir, belki de,
Ötesine...

Oğuz Özyurt

Soğuk

Soğuk, çok soğuk üşüyor yüreğim,
Evim, eski sevgilim ve kayıp düşlerim,
Gözlerim dondu sanki...
Farklı birşey olmuyor,
Sadece bir devridaim mi oldu süregelişim,
Sevgiler donuklaştı, kızamaz oldum insanlara,
Hüzün çökmediyse de yaşama,
Her gülüşünde bir hüznün saklı.
Güneş dahi bir uzak doğuyor sanki,
Sıcak ki kavururken insanı,
Soğuk, çok soğuk üşüyor yüreğim.
Derinlerde biliyorum,
Ulaşmak zor, imkansız değil.
Gücüm kalsaydı dünden bir parça,
Geçtiğim yolları öğretebilseydim insanlara,
Gözleri gülermiydi gördüklerinde beni,
Ya dokunabilselerdi hislerime,
İncitmeden, sessiz, derinden.
Duyabilselerdi o mayhoş melodiyi,
Sevebilirlermiydi geleceği.

Ben savaştım, vazgeçmiş değilim,
Şimdili yorgunum, ayağa kalkarım elbet,
Gözlerim yine deli,
Şafak sökerken uyanmak güzel.

Oğuz Özyurt

Son Perde

Eğer birgün ölürsem,
Oynamışsam son perdeyi,
Bir sessizlik kaplamışsa sahneyi,
Bilirim unutursunuz beni.
Olsun yalnızlığı severim,
Ayrı bir haz verir sessiz geceler.
Toprakla dost, toprakla kardeş,
Koyun koyuna sessiz gecelerde.
İstemem ağlanmasın ardından,
Bir küçük tebessüm yeter,
Acı yüklü gözyaşı yerine.
Sevinin ey dostlar,
Gönlüm rahat,
Kapattım ben son perdemi.
Sizin ufkunuz açık,
Hissedin tabiatı, yaşamı,
Yolunuz açık olsun,
Geleceğin çocukları.

Oğuz Özyurt

Sus

Aklın kadar doldur yaşamı,
Sözlerin özün olsun,
Ve sus,
Sus ki....
Konuştuğunda yaşam sussun.

Oğuz Özyurt

Süper Zıdır Güç

Zorlar sabrın ötesinde yaşamı,
Değişimi damla damla,
Kanda kaybettiği arla,
Yaşar....

Düşen kardeşi,
Yaşı, rengi ve ahengi farklı,
Yatışında kayıp bir insan saklı.
Azalır insanlık adına yaşam,
Küfürdür en sıkısından savrulan,
Elinden kayıp giderken iz bırakan.

Süper zıdır güç başlar oyuna,
Dinle der insana,
Hırs kadar yaşa ve kazan,
Tüket ve zannet ölümden başka,
Sanki varmış gibi bir yol uzağa,
Tükenişte insan, tükenişte çocuk saklı,
Ve insanın aklı,
Hırsı ile kaybettiği yerde saklı.

Gülümse ve önemse günü,
Doğuşunda umut var,
Çocuk masum,
Şevgide yaşamda ağır,
Taşımalarını bilmek lazım.

Oğuz Özyurt

Şafak Çocukları

Şafak çocukları sancılı doğar,
Eller uzanır, yakalamak ister sevgiyi,
Yorgun gözlerde...

İlk umutlar yıkılır,
Kaybettiğin günler gelir aklına.
Önce terini siler, gözlerini kısar,
Bakarsın güneşe.
Gülümserken, iki damla düşer toprağa.
Acıların bir tarafta,
Ya umutların...

Bitmez, bilirsin,
Savaşın sürer acımasızlıklara karşı.
Yaşam sessiz, seyredalar gürlemeni,
Sıgmayacağın anı bekler duvarlara.
İlk ışıkla, şimşek çakar gözlerinde,
Bin olur, milyon olur,
Yıkarsın duvarları.,
Savrulur umutların dört bir yana,
Tanımadığın gözlerde sonsuz olur.

Oğuz Özyurt

Şair Öldü

Şair öldü dizeler yalnız,
Belki mahsun bekleşir peşisıra,
Şair öldü duymuyor artık,
Çiçek açısında ilham,
Güneş doğuşunda serinlik,
Çocuk doğuşunda mutluluk,
Şair öldü...
Hepsi yalan,
Sadece geriye kalan,
Düş...
Peşinden koşulacak,
Tuttuğunda asıl ucundan,
Bırakma...

Şair öldü,
Gökyüzünden salınarak,
Yüzünde her zamanki tebessüm,
Nasıl da gülümsüyor baksana...

Oğuz Özyurt

Tebessüm

Hele de yürü,
Yürü ve sor anlamında saklı gerçeği,
Yaşamın...
Çocuğu gör, yakala kanadında yüklü umutları,
Bulutların...
Yalancı, olur mu bulutta kanat,
Yat, kat ve binbir çeşit,
Gereksiz nakarat...
Yürü...
Yürü ve sor gerçeğin adresini,
Yabanda.
Ellerin boşta, salın yaşama,
Unut bildiğin tüm doğruları.
Saklan arkasına çocuğun,
Tebessümünde uzun uzun,
Derinden,
Al nefesi ve tut,
Bırakma gücün yettiğinde,
Kayıpsız ulaşsın oksijen beynine.
Eh işte belki özgürsündür artık,
Kimbilir...

Oğuz Özyurt

Tekne ve Deniz

Tekne ağır ağır,
Yanaşmakta limana,
Karşı sahilin ışıkları,
Tekne ve deniz,
Sarhoş rüzgarın eşliğinde,
Boğaz büyük bir salon olmuş,
Tekneler ve karşı sahilin ışıkları,
Birer çift,
Dans etmekteler,
Sabaha dek.
Kimbilir...
Belkide,
Ölen denizcilerin ruhları,
Seyretmektedir onları,
Aralarınada karışmış olabilir,
Bazıları....

Oğuz Özyurt

Tik Tak

Tik Tak sesinde geçiyor mr,
Umut kayıp...
Parça parça kopuyor bedenini,
erevedir bir metrekare,
Dn dnebilirsen ve dene,
Sıkıysa Şimdi,
Kefeni sömür....

Çaresiz bir debelenme seninki,
Gözyaşı bile mana etmezdi ve niceleri,
Unuttuğun belki sondu,
zgnm senin için saat burada dondu,
Nice canlar sayende soldu,
Umarsız seyrettiğin günler uzak,
İçine düŐtüĐünün kendi yarattığın tuzak,
mrn film Őeridi,
Biraz zorla belki,
Debelenerek doğrulacak...

Őanma yanar nice mumlar ardına,
zlr belki, bulamaz edilecek bir dua,
Nafile sadece ölüm seni kucaklayacak.

Belki ateş saracak bedenini yahut soğuk,
Tependen bakacak o güzelim,
Yetim ocuk...

Sakinmadan yıktığın hayal,
Gel ve umudun için bir parça al,
Zehir...
Akan kanlar olacak belki nehir,
Son ırpınıŐında bedenini,
Tik tak ve o hazin son,
Elveda katil....

OĞuz zyurt

Tren

Trenin geceyi yırtan ıslığı,
Bir uğultu gibi yükselmekte,
Kulaklarında,

Aniden tren,
Durmakta istasyonda,
Acı acı öttürmekte düdüğünü,
İnen yolcular, binen yolcular,

Trenin geceyi yırtan ıslığı,

Gölgeler hızla geçmekte,
Trenin penceresinden.
Yine öttürerek düdüğünü tren,
Durmakta istasyonda.
İnen yolcular, binen yolcular.

Hayat akıp geçmekte,
Trenin penceresinden.
Acı çeken insanların iniltisi,
Trenin geceyi yırtan sesi.

Oğuz Özyurt

Tükeniş

Şiir gibi yürek gerek,
Yaşamın içine salıp dizeleri,
Dizginsiz, frensiz umutlara...
Yokluğuna, hiçliğine bakmadan,
Öfkeyi unutup seyretmek yıldızları.
Sesizliği koyup başucuna,
Düşünmek kendin kadar,
Yaşamak olabildiğin yerde,
Ve olabildiğin kadar...

Sus ve seyret çılgın gezegeni,
Mutsuzluğunda her çocuğun,
Sınırsız bir tüketim saklı...

Oğuz Özyurt

Tüm Kitapları Yırtın

Tüm kitapları yırtın sayfa sayfa,
Savurun boşluğa...
Karışıp birbirine, yol alsınlar millerce,
Herkes farklı bir sayfa bulup okusun,
Ve gerisini hayalinde kursun,
Yeni bir dünya, yeni bir hayat...
Hayalin en güzeli,
Gülen bir çocuk olsun.

Oğuz Özyurt

Umut Deliliği

Andır gözünde parlayan,
O muhteşem fırtına...
Koşarsın pervasız,
Peşinatsız hayaller uğruna.

Bir bakarsın uyanmışsın,
Yerin yurdun belli değil,
Tutup çektiğinde ucundan,
İlk bulduğun hayalin,
Nasıptır kifayetsiz kalan elinde,
Hayalin çocuğu ebedi kısmetin.

İlk duruşta başladı bedende yükleniş,
Sakinmak çare değil,
Ya da korku...
Biraz olsun yüklenmek gerek,

İnattır hayali yaşatan,
Adam lazım yüreği deli,
Mümkün...
Elbet başaracak...

Oğuz Özyurt

Unutma...

Çanakkale, Sarıkamış düştü nice körpe kahraman,
İmanı tam, toprak büründü al kan ...
Çiçekler açtı gelincik,
Yüzleri, boy post gencecik.

An düşünmedi kaçmak, kalmadı geri,
Umudu sen, ben vatan için varolan.
Bir düşer bin olurum dedi niceleri,
Yüreği siper oldu,
Her düşüşünde sallandı arş ...
Zelzele, kıyamet ...
Ey hat yeryüzü kavrulacak.
Yüzünü çevirdi göğe belki bedeni kaybolacak,
Aklında sen, vatan ve toprağın altında yatan,
Unutma ...

Oğuz Özyurt

Üzmez

Üzdün bizi Hüseyin hani Üzmez' din.
Din dedin inan dedin ...
Utanmadan yıllarca iman dedin.
Anlaşılan hepimizi sağlam bir şekilde,
Ve umarsızca yedin...

Kerestede doğru, hem de dos doğru,
Yeter ki kesmesini bil,
Adamda vicdan onur olmadı mı,
Gönyesi kaçır hayatın,
Bir yana kaykılır aynen senin gibi,
Zavallı insan, üzülürdüm aslında belki sana,
Eğer yıllarca insanlara fikir satmasan.

Tiksinti zor tanımlar senin halini,
Fikrinle mi ezeceksin geleceği,
Yalanların kadar kaldı mı ömrün,
Nasıl hesap vereceksin Allah bilir.

Yoksa sen bunu damı aştın,
Galiba sen yolun bir yerinde şaştın,
Belli ki birçok şeye yıllardır açtın.
Hepsi tamamda suçun belli,
Biraz delikanlı ol,
Zoru gördüğünde niye böyle kaçtın.

Oğuz Özyurt

Vahşet Tohumları

Çiçektir, açıyordu ki an o an,
Kıyamet, felaket...
Her yer kan,
Kokuşmuş değerler yükselirken doruğa,
Topuğundan aşağı çeker zaman,
İnim inim inlersin dost,
İnlersin...

Yakalar karanlık ufkunun yokluğunda seni,
Elinde bir hiç taşır gulyabani,
Toptur, tüfektir biner tepene...
Ölümü tanırısın vahşete kardeş,
Geç kalmadın henüz çalınmadı zil sesi,
Ebedi o zalim esasen inlemeli,
Dik duruşun mabettir özgürlüğe,
Adım adım yürümeli,
Gülmeli...

Korkusuz bakışın deler,
Tutarken zalime kafa...
Belki koşar, belki de şakağından süzülen,
Kanla...
Uzanarak ufku seyre dalar,
Garip Filistin'li.

Oğuz Özyurt

Vatan Sağolsun

Sabahtı henüz kaybolurken yıldızlar,
İlk adımda toprak kokusu ...
Soluğu duman duman.
Sıyrılarak yürüdü çalılardan ileri,
Omzundan sarkıyordu eskimiş mavzeri,
Yüreği önündeydi bedenini,
Düştüğü yer değil,
Vatanın her karışı ilelebet mabedi.

Bu beden gördü nice cephede savaşı,
Unutma vatani vatan yapan atanı.
Korku, vahşet değil,
Esaretti yürekleri titreten.
Kavgaya tutuştüğünde şen,
Düşüyordu imanı göğsünden taşarak,
Canı cananı feda,
Dimdik düşerken en sevdiği toprağa.

Belki henüz yirmi yaşında,
Nice nefer kan oldu oluk oluk ...
Geleceği görmek değildi özlemi,
Çocuğun yüzü gülsün ...
Yeter ...
Gerisi yalan,
Vatan sağolsun.

Oğuz Özyurt

Veda

Bulutlar geçiyor gözlerimin önünde,
Dans eden genç kızlar gibi narin,
Yorgunum artık nefes almak zor,
Yürüyorum belki ama giden ayaklarım değil,
Yüregim...
Hayat nedir kardeş,
Aldığın nefes yahut aşk mı,
Peki ya çocuksa yahut vatan,
Hayat nefes ve sevdiğin neyse o dur işte,
Niçin varsan koyduysan adını,
Mesela bulduysan aşkın olacak kadını,
Düşünme o an ve ardını,
Kimbilir varsın,
Şu an burda...
Belki de olmazsın yarın,
Yahut yarından da yakın.
İnsan bilmez bilemez değerini,
Kaybetmeyi görmedikçe,
Kraldır tepesine yaşam balyoz gibi inmedikçe.

Sonrası sessizlik,
Sonrası yarım bir feryat,
Herkesin bildiği o mahsun nakarat,
Giderim...
Belki yarın, belki yarından da yakın.

İsimsiz bir özlem kalsın geriye,
Yankılansın caddelerde,
Bir mayhoş hoş seda var desin aşıklar,
İçin için yanarken yürekler.
Dinlesinler tenlerini sıyırıp geçen rüzgarı,
Hissetsinler anı ve yankılanan o yarım kalmış aşkları.

Gece boşaldığında sokaklar,
Kimsecikler kalmaz ya hani,
Sadece köşebaşlarında belki bekleyen birkaç kişi,
Onlarda biçare bir o kadar avare,
Sessizce küme küme, dururlar öylesine.

Ben çıkarım işte o zaman sahneye,
Bir meltem esintisinin sırtında aşarak duvarları,
Usulca süzülürüm içeri,
Dokunurum dudaklarına sessiz ve narin,
Hayret çocuklar büyümüş hem de çok,
İki damla gözyaşı düşer yağmur sanırsın biçare,
Haklısın aşkım nerden bileceksin ki,
Benim seni ölsem bile terketmeyeceğimi.

Oğuz Özyurt

Vildan

Yakamoz seyredirdim gençtim belki de,
Deniz oynaşırken araya serpilmiş martı sesleri,
Uzaktan bir vapur,
Sireni ile selamlardı geceyi...
Birkaç aşık ve koşuşturan yolcular,
Hayaller vardı bir de,
Yalın ve gerçek...
Özlemlerim, aşklarım gizlice beklerdi köşe de,
Öylece...

Sonra sen vardın, hep sen.
Çember daraldı, nefes almak imkansız,
Kavgalar, kavgalar...
Senden uzakta kaldım,
Manasız bir koşu başladı sonra,
Duvarlar, yalan ve ihanet,
Kaybedeceğim anda yine yanımda sen kaldın,

Aslında var ya,
Ben seni herşeyden,
Yaşamdan çok sevdim aşkım...

Oğuz Özyurt

Yalan Tebessüm

Düşmek değil bu çakılmak kafa üstü,
Yarılıp ortadan saçılmak tüm çıplaklığıyla,
Sorgusuzca bir idam kendiliğinden vuku bulan,
Ne idamı kardeş resmen intihar yalan dolan...

Yalanlar sıralanır peşisıra durmak bilmez,
Hayat denen sahnede,
Ellerin boş,
Sahte bir figüransın artık...

İlk durağında hayalin arızaya bağlar bedenini,
Tutunmak istersin de yarım kalır benliğin,
Yavaşça yokoluşu hissederken teninde,
Umut ararsın seni saracak,
Ya da bir kuytu sessizce kaybolacak.

Çaresizce debelenmelerle geçen hayat,
Ya tam o an başlayacak,
Yahut kimsesiz mahsun o an kaybolacak.

Oğuz Özyurt

Yalnız Sen

Önce ben vardım kendimden ayrı,
Soru ile doğdu nice hayal,
Çırpınarak yükseldi kimi zaman,
İşte dedim,
Şimdi tamam...

Sabahı da gördüm ya yeter,
Yine yeni bir gün başlayacak,
İlk ışıkla yürümek güne,
Gözlerimde özlem ve sen,
Eşim herşeyim...
En büyük korkum benim.

Kendimi sorgularım çaresiz,
Bu yük beni belli ki kavuracak,
Yürürken yaşamın yüklediği hedefe,
Sizi kaybetmek elbet zor olacak.

Kendimden korkuyorum güzelim,
Düşünceler ağır geliyor artık bu bedene,
Yorgunum lakin yürüyorum menzile,
O kadar zor ki durmak ayakta ve dik,
Her adım acıtır...
Ve korkutur sensizlik...

Geleceği tutuyorum avucumda,
Açtığımda sonsuzluk,
Ve sadece sen kalacaksın,
Bakışlarımda...

Oğuz Özyurt

Yanılığı

Ensedem yiyince tokadı yüzükoyun öylece nasıldı uzandı,
Kimdi vuran nerden geldi bu tokat...
Dönüpte baktığıında uzundu adam ve iriydi iki misli,
Korku gözlerinde büyüdü lakin bu adamı tanımıyordu.
Çıtkırıldım günlerin üzüntüsü çöktü aniden,
Keşke öğrenmiş olsaydı bir kaç numara,
O zaman belki yırtardı bu mezbeleden...

Adamın ki büsbütün hataydı, kimdi bu uzanmış boylu boyunca yatan,
Benzerine tükürdüğüm hayat dedi içinden,
Yine bulamadık belli çıktı bahtımıza bu tıfıl...
Titriyor belli korktu, benim aradığım adam bu bedende yoktu.

Kardeşim niye vurdun dedi yattığı yerden,
Adam iri, kelimeler titreyerek gitti menzile,
Eridi kayboldu...

Kusura bakma dedi adam,
Sadece benzettim, sinirli seriverdim seni yere,
Alemi sorgularken, kızardım adamın birine,
Aynı sen ama tersten....
Üzgünüm vurduğuma gerçekten,

Bu hikayenin tamamı kurgu,
Söyle bakalım hani nerde çarpıcı o muhteşem vurgu,
Alenen ortalıkta yaşansaydı benzeri,
Vuran adam belli ki iddaalı bir deli,
Yahut kızmış, takipte olsa bir benzeri...
Neye niyet neye kısmet, yürürken hedefe,
Herşeyi hesap etmek ve pürdikkat olmak gerek...

Yanılmak kolay irilikte değil kudret,
Sakin zannetme düşen her zaman kaybeder,
Birazda hikayenin sonunu beklemek gerek...

Oğuz Özyurt

Yaşam Denen

Sonundan tutup yaşamın,
Tâ başına...
Cart diye yırtıverdim.
Elimde kalan iki parça,
Baktım birbirine uymaz.
Sordular, nerden başladın,
Nasıldı bu masal,
Kaç yaşındaydı ilk gördüğün hayal.
Ne renkti gözleri,
Elleri var mıydı söyle, elleri...

Tutup dikiverdim baştan sona,
Baştan sona, sondan başa,
Yaşam dene bu meret,
Anladım ki yama tutmaz.
Yolun hem uzaktır, hem yakın.
Kurallar uzanır, sıralanır peşisıra,
Duvarlar yükselir düşünmeyen adama.
Yıkıp yıkıp yükselirken doruğa,
Gidemezsin başladığın yerden çok uzağa.

Oğuz Özyurt

Yaşam İçin

Kara bulutlarla kaplanmışken gökyüzü,
Sıyrılıp düşlerinden,
Koşarken uzaklara...
Ayağın takılıp yuvarlansan sonsuz bir uçuruma,
Yine de mutlu olmalısın,
Güneşin hala parladığını bildiğın için,
Mutlu olmalısın yaşamı ve insanları sevdiğın için...

Oğuz Özyurt

Yeryüzü Cenneti

İnsan zeki,
İleri, devamlı ileri,
Dur durak bilmeyen bir yükseliş,
Fazlası, daha fazlası,
Daha fazlası yetmez,
Başka ne olabilir o da bilinmez.

Düşünce belli,
Zeki insanın geleceği kolay,
İşleri robotlar yapacak,
Yeryüzünde cennet kurulacak.

Yanıyorsunuz!
Göremiyorsunuz geleceği yokettiğinizi,
Ne çabuk unutuyorsunuz vahşiliğinizi.

Çözebilir misiniz,
Birbirinize düşmanlığınızın nedenini,
Göremezsiniz yoketme sanatındaki ilerleyişinizi,
Tüfek icat olduğunda mertlik bozulduysa,
Nükleer silahlara, kimyasal silahlara ne demeli,
Bakalım kim önce yok edecek bu gezegeni.

Oğuz Özyurt

Yılların Adamı

Üzülme yılların adamı,
Yıkılmak kolay değil,
Vazgeçmek yok inadına...
Eğer bir an yavaşlarsan,
Dizlerin titrer,
Ter akarsa şakaklarından,
Çocuğun gözlerine bak,
Yolu gösterecektir sana.
İnanmasanda bana,
En azından inan ona...

Oğuz Özyurt

Yokoluş

Yokedebilir misiniz, tebessümü, aşkları,
Ilık rüzgarı, çocukları, çocuk kalanları.
Silahmış, ne büyük gücümüş öyle,
Korkunun çocuğu, soysuz metal yığını.

Dostlarımı dahi satın alan kağıt parçası,
Belki de tapmak gerekir sana,
Yirminci yüzyılın ilahı...
Artık din dahi tanımaz oldun,
Çok dinliliği yeniden hortlattın.
Soruyorum inancın nedir,
Cevaplar çoğunluk aynı,
Müslüman, hristiyan, yahudi, budist,
Yeryüzü tanrıları para,
Sosyalist, Liberal, Muhafazakar, Demokrat,
Yat, kat ve binbir türlü gereksiz nakarat,
Yeryüzü tanrıları para,

Satın beyinleri,
Satın, batın en ulaşılamadık derinliklere,
Sahipsiz kalmış öylece kıyıda köşede,
Şessiz, masum bir an yaşayabilir mi gözlerinizde,
Özünüz, kanınız, canınız,
Sizin o muhteşem tanrınız...
Renkten renge değişen bukelemun,
Satın alsa da ucuz ruhlarınızı,
Rengarenk yaşantınızın arkasındaki,
Pis suratlı gulyabani,
Boğacak tüm yaşamınızı.

Herşeyi yokedecek güce sahip olduğunuz yerde,
İçten bir tebessüm,
Sizi, tüm çirkinliğinize rağmen seven bir insan,
Daha sonra bir başkası,
El ele, yeşeren umut tohumları ile birlikte,
Binlerce, Yüzbinlerce, Milyonlarca....
Çoğalırken insanlar tebessümün tazeliğini koruyarak,
Adım adım yürümeye başlayacaklar üzerinize.
İşte o an,
Sahip olduğunuz tüm ucube düşünceler,
Hiç olmadığı kadar anlamsızlaşarak,
Sonunuz olacak...

Oğuz Özyurt

Zor

Zor ki ancak bu kadar olur...
Kıyı kıyı kemiriyor beynimin fareleri,
Tepe üstü düşer ya hani insan,
Armut misali...
Ya da çatlar, patlar boydan boya,
Karpuz gibi...
Aynen öyle...

Manadan uzak, kifayetsiz sorular bulamacı ömrüm,
Nasılsın...
Yolu buldun, yürüyor musun hala...
Tek tek basarak taşlarına yaşamın,
Yükselirken, yani zannederken...

Tıraş olur ya insan her sabah,
Kesilmesin diye narin teni,
Sıralar bildiği tüm hünerleri.
İşte onun gibi...
Atla, koş, tırmala,
Çalış, çalış ve alış,
Alış yaşamın bildiği doğrulara,
Makine gibi, sen gibi ol,
Ve olduğunu san,
San ki elinde yarım kalan,
Adı konmamış umut,
Salınarak yokolsun...

Savaş yaşamın adına,
Şandığına...
İnsan ol, bildiğinden uzak, yarım,
Git gellere gebe ömrün zorlasın benliğini,
Ve ruhun,
Kayıp...
Çaresiz...

Ayıp insan kadar,
Kayıp sonsuz,
Geçmiş olsun...

Oğuz Özyurt

Zor Yolculuk

Zoraki bir tebessüm,
Salınarak dolanır kıvrımlarında yüzün,
Arkasında gizli hüzün sessiz...
Yavaşlar bakışlarında gördüğün zaman,
Sadece an, yani yaşam,
Yabandasın, uzaksın belli,
Sindirememiş bünye henüz gerçeği,
Yürümek zorken henüz,
Koş demiş, itmiş adamın biri,

Hey yolcu,
Nedeni sormadan adressiz çıktın yola,
Şimdi serseri, şimdi mayın,
Hayın geceler kalmış bir tek sana,
O da şansa...
Çaresiz bir cesaret yükle bedene,
Doğrul ve koş,
Bilemem nereye,
O da kismet, yani cesaret,
Hadi hayırlısı...

Oğuz Özyurt